

Arrest

nr. 266 263 van 4 januari 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. BLOMME
Vredelaan 66
8820 TORHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 20 mei 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X. VAN BELLEGHEM, die *loco* advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van M.Z. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Russische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Grozny. U bent moslim en van Tsjetsjeense origine. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan.

Eind 2019 besloot u Tsjetsjenië te verlaten omwille van de algemene situatie. Op 23 december vertrok u uit Grozny. Op 9 januari 2020 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u uw huwelijksakte en rijbewijs neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U beroept zich in uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als uw echtgenote I., M. (...) (CG:0711191Z). In het verzoek om internationale bescherming van uw vrouw werd vastgesteld dat zij niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt zij niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg komt u evenmin in aanmerking voor internationale bescherming. De beslissing van uw echtgenote wordt als volgt gemotiveerd:

(")Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Wat betreft uw vrees voor ernstige problemen bij terugkeer naar Tsjetsjenië, omwille van het feit dat u asiel hebt aangevraagd of om andere redenen in het buitenland hebt verbleven, blijkt uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier, dat de geraadpleegde bronnen het er over eens zijn dat het loutere feit dat een persoon in Europa leefde of er een asielprocedure heeft doorlopen, in principe geen risico inhoudt om ernstige schendingen te ondergaan zoals wordt begrepen in de asielmaterie, voor personen die naar Tsjetsjenië terugkeren. Mogelijke risico's bij terugkeer komen voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden.

Verder blijkt uit de informatie dat de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM), die instaat voor het bijstaan en opvolgen van vrijwillige terugkeerders, niet beschikt over aanwijzingen dat Tsjetsjenen die terugkeren enige problemen of conflicten kennen met de lokale autoriteiten. Overigens wordt geen van de Tsjetsjenen die terugkeren met hun terugkeerprogramma vervolgd in verband met de rebellenbeweging. Tot slot, blijkt ten algemene titel dat er geen sprake is van een negatieve attitude van de Russische en Tsjetsjeense autoriteiten ten opzichte van migranten die terugkeren uit Europa.

Waar er in de informatie sprake is van individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervinden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, dient te worden vastgesteld dat dit om een beperkt aantal gevallen gaat waarbij de aanleiding niet duidelijk is. Hierdoor leidt het overzicht van de individuele gevallen niet tot een andere appreciatie dan deze die blijkt uit de geraadpleegde bronnen, waaronder IOM.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is een risico loopt om het slachtoffer te worden van een groepsvervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin, namelijk een vervolging die het gevolg is van een bewust en systematisch beleid, waarmee iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan worden getroffen, enkel en alleen doordat hij of zij deel uitmaakt van deze groep. Evenmin kan worden besloten dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is systematisch een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

Voorgaande brengt met zich met dat de door u voorgehouden vrees voor vervolging of risico op het lijden van ernstige schade moet worden beoordeeld in het licht van uw persoonlijke situatie en op grond van de individuele merites eigen aan uw zaak. Wat deze beoordeling betreft, dient in casu te worden vastgesteld dat er in uw hoofde geen bijzondere risicofactoren kunnen worden aangemerkt.

U heeft Rusland niet verlaten omwille van een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade. U had naar uw zeggen niet echt problemen waardoor u gevlucht bent. Bij terugkeer naar Rusland vermoedt u dat u ondervraagd zou kunnen worden door de wijkagent, maar een echte bedreiging voor u is er niet (I. (...), p.5). Uw echtgenoot zegt dat hij niet gevlucht is en niet vervolgd werd in Tsjetsjenië. Uw echtgenoot zegt dat het wel zou kunnen dat de wijkagent hem vragen zou stellen bij terugkeer en dat dit niet echt goed onthaald wordt (M. (...), p.5). U noch uw echtgenoot maakt aannemelijk dat de

mogelijkheid tot ondervraging door de wijkagent een persoonlijke, concrete vrees voor vervolging met zich mee zou brengen.

Welnu, zoals hierboven werd uiteengezet, blijkt uit deze beoordeling dat u onvoldoende concrete, overtuigende elementen naar voren hebt gebracht die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat de aangehaalde feiten in Tsjetsjenië geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

U haalt aan dat u in Rusland moeilijk werk vond, de geneeskunde tekortschoot en het onderwijs niet goed was. Daartegenover staat dat u wel een huis en een auto had (I. (...), p.5), uw levensomstandigheden in Rusland waren geenszins precair. Uw echtgenoot haalde in zijn persoonlijk onderhoud aan dat iemand zonder contacten of betaling niet aan een goede job geraakt. Daarnaast voert uw echtgenoot aan dat hij minder reclame mocht maken voor zijn winkel en dat verkeersovertredingen te zwaar bestraft worden (M. (...), p.5). Het gaat hier niet om zwaarwichtige feiten. Daarnaast beweert hij dat er mensen gearresteerd werden omdat ze alcohol drinken. Zelf werd uw echtgenoot echter nooit gearresteerd (M. (...), p.6).

De feiten die u aanhaalt in uw verzoek om internationale bescherming zijn van louter socio-economische aard.

U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

De documenten die u voorlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw huwelijksakte en rijbewijs hebben louter betrekking op uw identiteit en afkomst uit Rusland, dewelke niet in vraag gesteld wordt door het CGVS.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.(")

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van I.M. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Russische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Grozny. U bent moslim en van Tsjetsjeense origine. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan.

Op 12 maart 2007 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in in België. Op 12 juni 2007 werd uw verzoek onontvankelijk verklaard (weigering tot verblijf, 26quater). U keerde terug naar Tsjetsjenië.

Eind 2019 besloot u Tsjetsjenië te verlaten omwille van de algemene situatie. Op 23 december vertrok u uit Grozny. Op 9 januari 2020 diende u in België een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u uw huwelijksakte en rijbewijs neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Wat betreft uw vrees voor ernstige problemen bij terugkeer naar Tsjetsjenië, omwille van het feit dat u asiel hebt aangevraagd of om andere redenen in het buitenland hebt verbleven, blijkt uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier, dat de geraadpleegde bronnen het er over eens zijn dat het loutere feit dat een persoon in Europa leefde of er een asielprocedure heeft doorlopen, in principe geen risico inhoudt om ernstige schendingen te ondergaan zoals wordt begrepen in de asielmaterie, voor personen die naar Tsjetsjenië terugkeren. Mogelijke risico's bij terugkeer komen voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden. Verder blijkt uit de informatie dat de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM), die instaat voor het bijstaan en opvolgen van vrijwillige terugkeerders, niet beschikt over aanwijzingen dat Tsjetsjenen die terugkeren enige problemen of conflicten kennen met de lokale autoriteiten. Overigens wordt geen van de Tsjetsjenen die terugkeren met hun terugkeerprogramma vervolgd in verband met de rebellenbeweging. Tot slot, blijkt ten algemene titel dat er geen sprake is van een negatieve attitude van de Russische en Tsjetsjeense autoriteiten ten opzichte van migranten die terugkeren uit Europa.

Waar er in de informatie sprake is van individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervinden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, dient te worden vastgesteld dat dit om een beperkt aantal gevallen gaat waarbij de aanleiding niet duidelijk is. Hierdoor leidt het overzicht van de individuele gevallen niet tot een andere appreciatie dan deze die blijkt uit de geraadpleegde bronnen, waaronder IOM.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is een risico loopt om het slachtoffer te worden van een groepsvervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin, namelijk een vervolging die het gevolg is van een bewust en systematisch beleid, waarmee iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan worden getroffen, enkel en alleen doordat hij of zij deel uitmaakt van deze groep. Evenmin kan worden besloten dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is systematisch een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

Voorgaande brengt met zich met dat de door u voorgehouden vrees voor vervolging of risico op het lijden van ernstige schade moet worden beoordeeld in het licht van uw persoonlijke situatie en op grond van de individuele merites eigen aan uw zaak. Wat deze beoordeling betreft, dient in casu te worden vastgesteld dat er in uw hoofde geen bijzondere risicofactoren kunnen worden aangemerkt.

U heeft Rusland niet verlaten omwille van een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade. U had naar uw zeggen niet echt problemen waardoor u gevlucht bent. Bij terugkeer naar Rusland vermoedt u dat u ondervraagd zou kunnen worden door de wijkagent, maar een echte bedreiging voor u is er niet (I. (...), p.5). Uw echtgenoot zegt dat hij niet gevlucht is en niet vervolgd werd in Tsjetsjenië. Uw echtgenoot zegt dat het wel zou kunnen dat de wijkagent hem vragen zou stellen bij terugkeer en dat dit niet echt goed onthaald wordt (M. (...), p.5). U noch uw echtgenoot maakt aannemelijk dat de mogelijkheid tot ondervraging door de wijkagent een persoonlijke, concrete vrees voor vervolging met zich mee zou brengen.

Welnu, zoals hierboven werd uiteengezet, blijkt uit deze beoordeling dat u onvoldoende concrete, overtuigende elementen naar voren hebt gebracht die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat de aangehaalde feiten in Tsjetsjenië geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

U haalt aan dat u in Rusland moeilijk werk vond, de geneeskunde tekortschoot en het onderwijs niet goed was. Daartegenover staat dat u wel een huis en een auto had (I. (...), p.5), uw levensomstandigheden in Rusland waren geenszins precair. Uw echtgenoot haalde in zijn persoonlijk onderhoud aan dat iemand zonder contacten of betaling niet aan een goede job geraakt. Daarnaast voert uw echtgenoot aan dat hij minder reclame mocht maken voor zijn winkel en dat verkeersovertredingen te zwaar bestraft worden (M. (...), p.5). Het gaat hier niet om zwaarwichtige feiten. Daarnaast beweert hij dat er mensen gearresteerd werden omdat ze alcohol drinken. Zelf werd uw echtgenoot echter nooit gearresteerd (M. (...), p.6).

De feiten die u aanhaalt in uw verzoek om internationale bescherming zijn van louter socio-economische aard.

U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

De documenten die u voorlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw huwelijksakte en rijbewijs hebben louter betrekking op uw identiteit en afkomst uit Rusland, dewelke niet in vraag gesteld wordt door het CGVS.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen formuleren in hun "VERZOEKSCHRIF TOT NIETIGVERKLARING" een eerste middel als volgt:

"SCHENDING ARTIKEL 48 VREEMDELINGENWET
SCHENDING MATERIËLE MOTIVERINGSPLICHT
SCHENDING ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL

*SCHENDING BEGINSELEN BEHOORLIJK BESTUUR
SCHENDING ONDERZOEKS - EN MEDEWERKINGSPLICHT".*

Verzoekende partijen vangen hun betoog aan met een aantal algemene, theoretische beschouwingen en stellen:

"De asielaanvraag van verzoekers werd gesteund op tal van zwaarwegende motieven die het voor hen onmogelijk maken om terug te keren naar het land van herkomst.

In casu is geen enkele feitenvinding gebeurd in die zin dat CGVS zich beperkt heeft tot de bewering dat uit de door verzoekers afgelegde verklaringen zou blijken dat er geen gegronde vrees zou blijken te zijn. Verwerende partij kan zich geenszins tot een dergelijke feitenvinding beperken, dewelke inhoudt dat niets wordt onderzocht doch integendeel alles berust op een eenzijdige beweringen die evenwel niet stroken met de werkelijkheid.

Dat er alleszins dient vastgesteld te worden dat er onvoldoende eigen onderzoek door het CGVS gebeurde naar achterliggende gebeurtenissen en feitelijkheden.

Het is duidelijk dat het CGVS zelf tekort geschoten is in haar plicht om grondig onderzoek te verrichten en in haar samenwerkingsplicht."

Vervolgens wijzen verzoekende partijen op rechtspraak van het EHRM, de inhoud van artikel 4 van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004, een arrest van het HvJ en een bijdrage van UNHCR en doen zij gelden:

"Het standpunt van CGVS dat de verzoekers ingeroepen vrees niet kunnen aanvaard worden aangezien zij tot de conclusie is gekomen dat er in hoofde van verzoekers geen gegronde vrees aanwezig is overeenkomstig art. 48/3 VW en er bovendien volgens het CGVS geen sprake is van een uitzonderlijke situatie overeenkomstig art. 48/4 VW, gaat al te snel voorbij aan tal van nochtans zeer belangrijke elementen zoals reeds hoger aangehaald.

Dat er gezien het totaal ontbreken van enig eigen afdoend onderzoek in concreto door het CGVS dient aangenomen te worden dat de hier bestreden beslissing niet wetsconform is genomen.

Op de asielzoeker rust de last om zijn asielrelaas aannemelijk te maken, en ondersteunende bewijzen aan te brengen, en in casu dient vastgesteld dat het asielrelaas van verzoekers aannemelijk is en bij grondig onderzoek zal ook blijken dat zij wel degelijk ernstige problemen en gevaar voor vervolging zullen ondergaan ingeval van terugkeer.

Zij hebben dit reeds ondervonden toen zij in het verleden verplicht werden terug te keren naar het geboorteland met alle gevolgen vandien.

Het gaat niet op om nu eensklaps en al te gemakkelijk te gaan oordelen alsof er geen problemen zouden zijn, en dit op basis van een verkeerde interpretatie beschikbare landeninformatie die evenwel hopeloos achterhaald is en geenszins rekening houdt met de recente gebeurtenissen in TSJETSJENIË waar er steeds meer repressie aan de orde is ten aanzien van andersdenkenden.

Er is ook de onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS en er moet vastgesteld worden dat door het CGVS geen enkel onderzoek is gebeurd;

In tegenstelling tot wat in de beslissing wordt beweerd, is het duidelijk dat er wél degelijk voldoende elementen aanwezig zijn in het dossier waaruit blijkt dat verzoekers voor internationale bescherming in aanmerking komen, dit niet enkel op basis van de reeds ondergane problemen maar des te meer gezien de kritieke toestand in Tsjetsjenië waar een zeer gevaarlijke en explosieve situatie aan de orde van de dag is.

Het druist in tegen de beginselen van behoorlijk bestuur om de asielaanvraag van verzoekers zonder meer af te wijzen op basis van eigen interpretaties van het CGVS die niet stroken met de werkelijkheid en volledig rechtsoverspannen zijn.

Dat gelet op hetgeen voorafgaat duidelijk blijkt dat het CGVS zich in haar afwijzende beslissing gebaseerd heeft op een al te eenzijdige en verkeerde interpretatie van de voorliggende problematiek en bovendien totaal verkeerde beweringen die zelfs niet kunnen stroken met de werkelijkheid, zodoende de volledige beslissing vernietigd dient te worden."

2.2. Verzoekende partijen formuleren een tweede middel als volgt:

*"SCHENDING ARTIKEL 48/3 EN 48/4 EN 55/3 VREEMDELINGENWET
SCHENDING MATERIËLE MOTIVERINGSPLICHT
SCHENDING ZORGVULDIGHEIPSVERPLICHTING
SCHENDING BEGINSELEN BEHOORLIJK BESTUUR".*

Zij betogen:

“Dat verwerende partij in haar beslissing zomaar ten onrechte tal van zaken gaat opwerpen zagezegd ten nadele van verzoekers, terwijl in werkelijkheid deze elementen geenszins correct zijn, en enkel te wijten zijn aan een verkeerde beoordeling van verweerster van de asielaanvraag van verzoekers. Het is in dit verband opvallend dat alles berust op eenzijdige vermoedens en uit de lucht gegrepen interpretaties van bepaalde feiten.

Dat er mag verwacht worden dat de asielaanvraag van verzoekers grondig worden onderzocht en niet zomaar wordt afgewezen op basis van een beweerde “onaannemelijkheid” dewelke niet strookt met de werkelijkheid.”

Vervolgens geven zij een uiteenzetting omtrent de motiveringsplicht en stellen zij dat hieraan door verweerder niet is voldaan.

Verzoekende partijen geven verder enkele algemene beschouwingen en vervolgen:

“In TSJETSJENIË komen tot op heden verscheidene problemen voor van mensenrechtenschendingen (zie hoger)..

De situatie aldaar is en blijft ernstig en precair en de situatie van verzoekers is in de geschetste omstandigheden ook ernstig en hun leven ten zeerste in gevaar.

Er is sprake van een manifeste schending van de motiveringsplicht, artikel 48/4 VW, het zorgvuldigheidsbeginsel, en de rechten van verdediging door het feit dat de bestreden beslissing gebaseerd is op verschillende geheel eenzijdig geponeerde en betwistbare premisses van de kant van het CGVS.

Van verzoekers kan niet verwacht worden dat zij alle elementen die zij aanbrenghen, ook effectief met stukken gaan bewijzen.

Van de overheid mag verwacht worden dat zij de nodige onderzoeken uitvoert en niet zomaar overgaat tot een dergelijke verregaande beslissing als een afwijzing van een asielaanvraag zonder dat zij er meer dan 100 % zeker van is dat er zich in hoofde van verzoekers geen beletsel stelt, zoals de situatie in het thuisland.

In casu is geenszins aan deze voorwaarden voldaan temeer de vaststelling dat er in de bestreden beslissing zomaar zaken worden beweerd zonder afdoend onderzoek ter ondersteuning van deze beweringen van de kant van het CGVS.

Het is algemeen geweten dat de Russische overheid zelfs nog 20 jaar na datum verschillende personen gaat vervolgen die hebben deelgenomen aan de Tsjetsjeense oorlogen, of nog, verdacht worden van banden met bepaalde rebellengroepen en zij zich niet beperkt tot de personen die effectief hebben deelgenomen maar bij uitbreiding ook de gezinsleden gaat viseren.

Het is internationaal bekend dat het in RUSLAND en in TSJETSJENIË geenszins nauw wordt genomen met de mensenrechten, waarbij zelfs schijnprocessen worden gevoerd om politieke tegenstanders gevangen te nemen, of zelfs pogingen worden ondernomen om tegenstanders te vergiften voor het oog van de internationale gemeenschap.

Het is dan ook totaal verkeerd te stellen dat er zich geen problemen voordoen zelfs ingeval van terugkeer van verzoekers, terwijl in werkelijkheid hun leven potentieel in gevaar is.”

2.3. Verzoekende partijen formuleren een derde middel als volgt:

“SCHENDING ART. 48/4 VREEMDELINGENWET

SCHENDING MOTIVERINGSPLICHT

SCHENDING ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL

SCHENDING FAIR PLAY-BEGINSEL”.

Zij verwijten verweerder in dit kader:

“In casu wordt geenszins in concreto gemotiveerd waarom verzoekers de subsidiaire beschermingsstatus niet zouden toegekend kunnen worden.

Er werd geen enkel afdoend onderzoek verricht naar de actuele situatie voor vluchtelingen uit TSJETSJENIË. Er wordt zomaar beweerd alsof er zich in casu geen problemen zouden voordoen, hoewel er anderzijds ook verwezen wordt naar de landeninformatie waaruit blijkt dat er zich wel nog problemen voordoen, doch deze in casu aan de kant wordt geschoven ten nadele van verzoekers, ten onrechte.

Minstens is het zo dat deze situatie in TSJETSJENIË in concreto diende beoordeeld te worden naar aanleiding van het beoordelen van de asielaanvraag en het verzoek tot toekenning subsidiaire beschermingsstatus aangezien het uiteraard niet kan dat verzoekers naar een land worden teruggestuurd waar een manifeste schending van het art. 3 EVRM dreigt temeer de problemen van verzoekers in de eerste plaats te maken hebben met de autoriteiten.

Opdat er sprake zou zijn van een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon die dreigt het land te moeten verlaten, is het niet noodzakelijk dat deze persoon aantoont dat deze specifiek wordt gevisieerd om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Verzoekende partijen verwijzen dienaangaande naar recente landeninfo.

Het Hof van Justitie was van oordeel in een arrest van 17 februari 2009 dat betreffende de toekenning van subsidiaire bescherming het niet langer nodig is om aan te tonen dat er sprake is van een persoonlijke bedreiging als de aanvraag wordt teruggestuurd, doch het reeds voldoende is om een algemener risico en een willekeurig geweld in het land van herkomst aan te tonen.

Door verwerende partij diende dus overgegaan te worden tot een onderzoek van alle elementen die relevant zijn.

Meer bepaald diende verwerende partij zich ervan te vergewissen dat verzoekende partijen geen enkel risico, ongeacht dus de geloofwaardigheid of gegrondheid van hun asielrelaas, op een mensonterende behandeling zullen ondergaan wanneer zij zouden terugkeren naar het land van herkomst.

Dat er niet alleen schending aan de orde is van art. 48/3 en 48/4 doch tevens er manifest schending aan de orde is van art. 3 EVRM juncto art. 13 EVRM.

Door het Europees Hof van de Rechten van de Mens werd herhaaldelijk geoordeeld dat verdragsstaten en de betrokken nationale rechters indringend ("independent and rigorous") moeten toetsen of er sprake is van een risico van een behandeling in strijd met art. 3 EVRM.

Uit de motivering dient te blijken dat een werkelijk onderzoek terzake is gebeurd en dat er dus geen mogelijke schending van art. 3 EVRM aan de orde kan zijn.

In casu blijkt dit geenszins uit de motivering, wel integendeel, werd er geen enkel onderzoek terzake gedaan.

Dat dergelijke manier van werken geenszins de zorgvuldigheidstoets kan doorstaan.

Dat er zich tot op heden tal van problemen voordien in het land van herkomst en dat het geenszins correct is dat het CGVS voorhoudt alsof verzoekers bij terugkeer geen problemen zouden kennen."

2.4. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande: *"De vordering ontvankelijk te verklaren en de beslissingen dd. 22.04.2021 houdende de weigering van de asielaanvraag van verzoekers te annuleren en diens bevoegdheid desgevallend uit te putten in volle rechtsmacht."*

2.5. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog geen stukken, documenten of informatie bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. In zoverre verzoekende partijen een "VERZOEKSCHRIFT TOT NIETIGVERKLARING" indienen en in dit verzoekschrift vragen om de bestreden beslissingen te "annuleren", dient vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist verder dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Vooreerst preciseren verzoekende partijen op generlei wijze hoe artikel 13 van het EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, *in casu* en door de bestreden beslissingen zou (kunnen) zijn geschonden.

Artikel 48 van de Vreemdelingenwet luidt voorts als volgt: *"Kan als vluchteling worden erkend de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die te dien einde gesteld worden door de internationale overeenkomsten die België binden"*. Verzoekende partijen beargumenteren niet *in concreto* hoe het voornoemde, bovendien op louter algemene wijze geformuleerde, artikel door de bestreden beslissingen zou (kunnen) zijn geschonden, zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd.

Verzoekende partijen werken verder op generlei wijze uit hoe artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt wanneer een vreemdeling ophoudt vluchteling te zijn, in het voorliggende geval van toepassing of geschonden zou kunnen zijn.

Ook inzake de aangevoerde schending van het 'fair play'-beginsel, geven verzoekende partijen niet de minste verdere duiding.

Verzoekende partijen duiden evenmin welk(e) van de beginselen van behoorlijk bestuur zij benevens de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en de rechten van verdediging geschonden achten. Evenmin geven zij aan op welke wijze deze schending zou zijn geschied.

Derhalve worden al de voormelde schendingen door verzoekende partijen niet op dienstige wijze aangevoerd en uiteengezet.

3.3. De procedure voor de commissaris-generaal is verder geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen, te meer nu zij ook deze aangevoerde schending niet concreet uitwerken of onderbouwen, niet aan hoe zij een recht van verdediging zouden kunnen genieten met betrekking tot de bestreden beslissingen die een bestuurlijk karakter hebben.

3.4. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekende partijen in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.5. De formele motiveringsplicht heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.6. Waar verzoekende partijen het CGVS in het onderhavige verzoekschrift in dit kader veelvuldig een totaal gebrek aan feitenvinding en onderzoek verwijten en meermaals poneren dat de bestreden beslissingen louter zouden schragen op eenzijdige beweringen en vermoedens, dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoekende partijen bezwaarlijk kunnen volstaan met dergelijke louter algemene beweringen om de concrete motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen te ontkrachten. Dit geldt nog des te meer nu deze beweringen een loutere en aperte miskenning vormen van de inhoud van zowel de bestreden beslissingen als de verklaringen, de landeninformatie en de overige stukken die zijn opgenomen in het administratief dossier.

3.7. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de motiveringsplicht voorts te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen aanvechten noch betwisten waar terecht gesteld wordt dat in hunner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.8. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.9. Dient in dit kader te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissingen, dit rekening houdende met de verklaringen van verzoekende partijen, de voorliggende landeninformatie en de overige stukken zoals opgenomen in het administratief dossier, geheel terecht gemotiveerd wordt:

"Wat betreft uw vrees voor ernstige problemen bij terugkeer naar Tsjetsjenië, omwille van het feit dat u asiel hebt aangevraagd of om andere redenen in het buitenland hebt verbleven, blijkt uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier, dat de geraadpleegde bronnen het er over eens zijn dat het loutere feit dat een persoon in Europa leefde of er een asielprocedure heeft doorlopen, in principe geen risico inhoudt om ernstige schendingen te ondergaan zoals wordt begrepen in de asielmaterie, voor personen die naar Tsjetsjenië terugkeren. Mogelijke risico's bij terugkeer komen voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden. Verder blijkt uit de informatie dat de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM), die instaat voor het bijstaan en opvolgen van vrijwillige terugkeerders, niet beschikt over aanwijzingen dat Tsjetsjenen die terugkeren enige problemen of conflicten kennen met de lokale autoriteiten. Overigens wordt geen van de Tsjetsjenen die terugkeren met hun terugkeerprogramma vervolgd in verband met de rebellenbeweging. Tot slot, blijkt ten algemene titel dat er geen sprake is van een negatieve attitude van de Russische en Tsjetsjeense autoriteiten ten opzichte van migranten die terugkeren uit Europa. Waar er in de informatie sprake is van individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervinden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, dient te worden vastgesteld dat dit om een beperkt aantal gevallen gaat waarbij de aanleiding niet duidelijk is. Hierdoor leidt het overzicht van de individuele gevallen niet tot een andere appreciatie dan deze die blijkt uit de geraadpleegde bronnen, waaronder IOM.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is een risico loopt om het slachtoffer te worden van een groepsvervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin, namelijk een vervolging die het gevolg is van een bewust en systematisch beleid, waarmee iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan worden getroffen, enkel en alleen doordat hij of zij deel uitmaakt van deze groep. Evenmin kan worden besloten dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is systematisch een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

Voorgaande brengt met zich met dat de door u voorgehouden vrees voor vervolging of risico op het lijden van ernstige schade moet worden beoordeeld in het licht van uw persoonlijke situatie en op grond van de individuele merites eigen aan uw zaak. Wat deze beoordeling betreft, dient in casu te worden vastgesteld dat er in uw hoofde geen bijzondere risicofactoren kunnen worden aangemerkt.

U heeft Rusland niet verlaten omwille van een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade. U had naar uw zeggen niet echt problemen waardoor u gevlucht bent. Bij terugkeer naar Rusland vermoedt u dat u ondervraagd zou kunnen worden door de wijkagent, maar een echte bedreiging voor u is er niet (I. (...), p.5). Uw echtgenoot zegt dat hij niet gevlucht is en niet vervolgd werd in Tsjetsjenië. Uw echtgenoot zegt dat het wel zou kunnen dat de wijkagent hem vragen zou stellen bij terugkeer en dat dit niet echt goed onthaald wordt (M. (...), p.5). U noch uw echtgenoot maakt aannemelijk dat de mogelijkheid tot ondervraging door de wijkagent een persoonlijke, concrete vrees voor vervolging met zich mee zou brengen.

Welnu, zoals hierboven werd uiteengezet, blijkt uit deze beoordeling dat u onvoldoende concrete, overtuigende elementen naar voren hebt gebracht die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat de aangehaalde feiten in Tsjetsjenië geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

U haalt aan dat u in Rusland moeilijk werk vond, de geneeskunde tekortschoot en het onderwijs niet goed was. Daartegenover staat dat u wel een huis en een auto had (I. (...), p.5), uw levensomstandigheden in Rusland waren geenszins precair. Uw echtgenoot haalde in zijn persoonlijk onderhoud aan dat iemand zonder contacten of betaling niet aan een goede job geraakt. Daarnaast voert uw echtgenoot aan dat hij minder reclame mocht maken voor zijn winkel en dat verkeersovertredingen te zwaar bestraft worden (M. (...), p.5). Het gaat hier niet om zwaarwichtige feiten. Daarnaast beweert hij dat er mensen gearresteerd werden omdat ze alcohol drinken. Zelf werd uw echtgenoot echter nooit gearresteerd (M. (...), p.6).

De feiten die u aanhaalt in uw verzoek om internationale bescherming zijn van louter socio-economische aard.

U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

De documenten die u voorlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw huwelijksakte en rijbewijs hebben louter betrekking op uw identiteit en afkomst uit Rusland, dewelke niet in vraag gesteld wordt door het CGVS."

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan.

Door boudweg, op algemene wijze en zonder dit nader te staven, uit te werken of te onderbouwen, te poneren dat bij grondig onderzoek zou blijken dat zij bij een terugkeer weldegelijk ernstig problemen en vervolging zouden riskeren, ontkrachten zij deze motieven namelijk op generlei wijze.

Waar verzoekende partijen daarnaast op algemene wijze beweren dat hun aanvraag *"werd gesteund op tal van zwaarwegende motieven die het voor hen onmogelijk maken om terug te keren naar het land van herkomst"* en poneren dat *"het asielrelaas van verzoekers aannemelijk is"*, dient te worden vastgesteld dat zij met deze blote, algemene, niet nader uitgewerkte, niet-gestaafde en ongefundeerde beweringen volledig voorbijgaan aan en in het geheel geen afbreuk kunnen doen aan de voormelde, pertinente en terechte motieven inzake de door hen geformuleerde reden(en) voor het verlaten en niet kunnen terugkeren naar hun land en regio van herkomst.

In zoverre verzoekende partijen daarnaast nog alluderen op problemen die zij in het verleden zouden hebben gekend, verwijzen naar het gegeven dat er *"steeds meer repressie aan de orde is ten aanzien van andersdenkenden"*, aanhalen dat het algemeen geweten zou zijn *"dat de Russische overheid zelfs nog 20 jaar na datum verschillende personen gaat vervolgen die hebben deelgenomen aan de Tsjetsjeense oorlogen, of nog, verdacht worden van banden met bepaalde rebellengroepen en zij zich niet beperkt tot de personen die effectief hebben deelgenomen maar bij uitbreiding ook de gezinsleden gaat viseren"* en dat deze autoriteiten erom gekend staan *"politieke tegenstanders gevangen te nemen, of zelfs pogingen worden ondernomen om tegenstanders te vergiften voor het oog van de internationale gemeenschap"* en stellen dat *"de problemen van verzoekers in de eerste plaats te maken hebben met de autoriteiten"*, dient tot slot te worden vastgesteld dat niet kan worden ingezien, en door verzoekende partijen evenmin op dienstige wijze wordt uiteengezet, op welke problemen verzoekende partijen doelen of waarom verzoekende partijen concreet vervolging zouden dienen te vrezen. Zoals genoegzaam blijkt uit het voorgaande, haalden zij eerder immers aan dat zij hun land verlieten louter omwille van de algemene situatie, maakten zij geen melding van concrete en ernstige, persoonlijk ondervonden problemen die hen ertoe zouden hebben aanzet om hun land te verlaten en haalden zij niet aan dat zij bij een eventuele terugkeer zouden (dreigen te) worden beschouwd als (medestanders van de) rebellen, andersdenkenden of politieke tegenstanders van het regime.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.10. In zoverre verzoekende partijen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekende partijen tonen ingevolge deze vaststellingen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Omtrent de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissingen op grond van de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier verder met recht gemotiveerd:

"Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn

en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is."

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Zij vergenoegen zich in het voorliggende verzoekschrift immers tot het uiten van een aantal algemene, blote en ongefundeerde beweringen inzake de situatie in Tsjetsjenië waar zij boudweg poneren dat de toestand er kritiek zou zijn, dat de situatie er zeer gevaarlijk, ernstig, precair en explosief zou zijn, dat er verscheidene problemen voorkomen van mensenrechtenschendingen en dat zich aldaar tal van problemen voordoen. Hoewel verzoekende partijen in dit kader beweren dat zulks zou blijken uit "*recente landeninfo*", dient namelijk te worden vastgesteld dat zij ter staving van hun beweringen dienaangaande niet het minste begin van informatie aanreiken. Derhalve tonen zij hoegenaamd niet aan dat de situatie in hun land en regio van herkomst zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en kan de subsidiaire beschermingsstatus op grond van deze bepaling aan hen niet worden verleend.

Gelet op het voorgaande, tonen verzoekende partijen niet aan dat in hunner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.11. Verzoekende partijen duiden voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van dit beginsel niet dienstig aangevoerd.

3.12. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier januari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT